

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
 Helyben híshoz hordva:
 Egész évre . . . 8 frt.
 Fél évre . . . 4 -
 Negyed évre . . . 2 -
 Hirdetéseket és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatal munkatársai árjegyzék szerint számítják.
 Kiváló hivatalt:
Nadasch, Muzsik és Partics könyv- és könyvszármányok a város házában, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

ZOMBOR és VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és SZÉPIRODALMI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
 Helyben híshoz hordva:
 Egész évre . . . 8 frt. 60 kr.
 Fél évre . . . 4 - 60 -
 Negyed évre . . . 2 - 15 -
 Hirdetéseket lapunk számára a földmész valóságát minden nagyobb külföldi hirdetői iratok elvállalnak.
 Szerkesztője irada:
Szelencsés és 196. szám.
 Hova minden a lap szerkesztését illető közlemények küldendők.
 Hirdetéseket a lapunk szerkesztőjének a Zomborban lévő lakására küldendők.

Megjelenik minden héten kétszer: Vasárnap és Csütörtökön.
 Egyes szám ára: 10 krajczár.
 Szerkesztővel értekezhetni: naponta délelőtt 11 órától 12-ig.
 Minden csütörtöki számhoz egy felívre terjedő könyvalakjában nyomott „regény-csarnok” csatolatik melléklet gyanánt.

Parthie-vasadást.

Jó parthie! Ez a mai kor jelszava. Fiatal emberek akármely genreből, ha kereskedő, ha iparos ha ügyvéd, ha orvos, ha mérnök, ha patikárius csak jó parthie, gazdag lány után néz. Hja! mit csináljunk? így megtetoznek, ha meg nem élhetünk a magunk emberségéből. Akárhogy csárjuk-csavarjuk is a dolgot, pénz nélkül nem ér az aszszony semmit. A szegény boldogság pedig váltig pörlekedik.

Szép mondások ezek édes uraim, — s ha az ember jól meggondolja, vagyon is benne valami. . . . Éhes embernek nem áll csókra a szája. A házasság pedig mégis csak boldogság akar lenni. De hogy voltaképpen teljes valósággal úgy áll-e a dolog: — nem lesz kirá firtatni.

Valóban arra kell hát főrekednie a mai fiataloknak, hogy gazdag lányt kapjon feleségül?

És éppenséggel az a boldogság, hogy az ember teljes kenyelében él, s nem zavarják álmaikat a kenyérkeresés gondjai?

Csakugyan olyan elkényeztetett csecsemő az a boldogság, melyet dődelgetni, cizirgatni kell, mert különben sirva fakad?

Tagadjuk! Sőt határozottan merjük állítani, hogy az a laza viszony, mely manapság a legtöbb házastársak között uralkodik, éppen annak a következménye, hogy érdek hozta őket együvé. Mert azt senki se fogja tagadni, hogy a valódi házasság a gyönyörök tárháza, hazmazata az jobb érzelmeknek, egy méhkas, melybe az élet minden örömet egybegyűjtjük. Legalább ilyennek kéne lennie.

De hadd találkozzék valaki, a ki ezt utánunk meri mondani?

Az összes házas feleket lehetne három osztályba sorozni. Az elsőbe tartoznak azok, a kiknek élete csupa bu és keserűség. Czívódással kelnek, civődással fekszenek. S ebbe sorozandó a legtöbb.

A második osztályban vannak a csendes házasságok, a kik egymás irányában se hidegek, se melegék. Per „édesem” titulálják egymást, össze se igen vesznek, s ha az egyik makrancoskodik, lát az okosabb enged, de hogy valami reneteg moúl szerelmek lennének egymásba, azt senki se higgye. . . . De minék is, azt szokták mondogatni, mikor az olyan gyerekes? Érett emberek nem szokták szerelmekedni. — El is élnek egymás mellett száz évig is anélkül, hogy csak fogalmuk is volna arról, hogy biz ok nem egymáshoz valók.

A harmadik osztályban vannak a leggyérebbe. Ott meleg, változhatatlan rökönsvény, barátság, odaadó hűség, szeretet, söt szerelem fúzi össze a szíveket. A mig lángolnak, hevülnek, addig éhesek egymás csókjára. Mikor pedig az ifjuság tüzet hamu takarja, egymás társaságát szeretik, egymás észjárását óhajtkák.

De legyünk meggyozodve róla, hogy azokat, kik ez utolsó osztályba sorozandók, nem érdek, de szívük tiszta vonalana kötötte össze.

És éppen a házasság az, mely nem tőr meg semmi érdeket. Éppen a házasság az, mely nem állhat meg prózai alapon, csak az követeli az idealismust, mert alapja sem érzi, hanem abstract érzelen.

Ott a hol a vologény azt forgatja agyában, hogy „10000 frtot kapok” a hol a menyasszony arról álmodzik, hogy „üggyedné lesz belőlem” — ott a boldogság csak külső máz, hímport, mely hamar lefullik.

Hancs az öndatolás jellem nem is keresi a pénzt. Nem hallgat éhes és lusta czerkéire, hanem pusztán szíve sugallatát követi. Azt mondja magában: „Nem pénz, de feleséget akarok!”

S ha ezt feltette erosen, meg is marad e számdoka mellett. Munkalkodik, dolgozik s mikor eléri azt a kort, melyben hivatva van megházasodni, vagyon állásához mérten vesz not, a kit egyedül saját áradozása jövedelméből tart el.

De azt fogja valaki mondani, hogy hát miért dobna el magától a szerenésjét, ha olyan lányt kaphat, a kit szeret s a kinek pénze is van?

Elfeleli az, a ki így gondolkodik, hogy abban a tényben, miszerint pénzt kap, — olykor a legnagyobb szerenésatlenség bippang.

Nincs az a lány a világon, a ki eszébe ne tartaná azt, hogy ő pénzt is hozott férjének. — ha hozott, s ha mindjárt a házasság 10-ik évében is.

S a ki mélyen tud gondolkodni, az belátja, hogy mily boldogtalanság szülő anyja lehet ez a tudat.

Önkénytelen eszünkbe jut e helyt a „Four-chambault család” egyik hosója a ki azt mondja férjének, midon az a háztartási költséget kívánja megszorítani: „Nem hoztam-e 800000 frankot a házhoz? Helyesnek találja ön azt, hogy kiadásait 40000 frankra szállítsa le, az az hozományom jövedelmére? S öszfetter méltóságával, hogy az én

A „ZOMBOR és VIDÉKE” TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és SZÉPIRODALMI KÖZLÖNYÉNEK TÁRSZÁJA.

Becsúzó.

H—Y F—I—hoz.

A nap bilor tüzeben égött a naszd,
 Árboza feltege arny tekintet,
 A lenge szel hozá rózsum lucsu szavát:
 „Oh vissza jösz te meg!”

Hajom sok zord vihar dühét érezte át:
 Mhota elhagyim atyám és lakom:
 Majd éjt szel s vihar süvölté át,
 Majd déli fuvallom.

De bárhová bájta hajom a lenge szel,
 Midon a nap hinté lucsu tekintet,
 Távot partok felé rózsumnak hangja kel:
 „Oh, vissza jösz te meg!”

Emlékkönyvbe.

Miként sírköve metszett név
 Elött, megáll az idegen;
 Ugy szép szemed állítsa meg,
 Ézen levélre írt neven.

És ha egykor rátekinthet
 Neven majd rája olvasod.
 Gondolj ráim szegény halottra:
 Szivem lön eltemetve ott!

Br. G. Gy.

Ha fergeteg csatáz . . .

D . . . hoz.

Ha fergeteg csatáz
 Élted boralt egén,
 S mindenki elhagyott
 Balsorsod éjén;
 A távolból féled

Szerény csillag ragyog,
 Nezz arra s ne feledd!
 Hogy én neked híved
 Voltam, leszék s vagyok.

B. Zsiga

Mutatvány

Müller Gyula „Babos kendo” című népszínművel.

Második felvonás.

(Szem. A háttér gyengen megvilágítva. Távoti zene, tánczoló legényesség körjogtatása hallatszik a színr. Balról szalmakazlak, jobbról egy szíre nező púta előresé látható.)

1. JELENET.

Kondor. Pista. Tudós. (Mindgyük kezében boros üveg. Pista egy kazalhoz támaszkodott, fejt háson lehajta, mellette a Tudós, Kondor jobbra-balra tekintget.)

Kondor. Valahogy el ne riasszuk a szerelmes gerleket. No még itatunk, (örökt nézi) beszélgethetünk bátran. Csak a notából legyen elég Pista.

Pista. Cszudar jó kedvem van. (Iszik.) Lángol a vérem. Megverek valakit, vagy engem valakit.

Tudós. (Bortól vörnyeges arcú, biborcsos orru, fureska káispén ember, örökösen egy rongvós köpenyegben jár, felgyárt ingujjal, fején összezottot cilindert.) Habes magnium rectum! (Iszik.)

Kondor. Azt szeretem, ha jó kedved van. Az effélet könnyen kell venni. Ha pedig csupa jó kedvvel ezzel a fokkal le találod azt a Héjját kommitantni, — a mi egyebiránt nagyon igazságos dolog, — felejtis ki bennünket a játékból. En, meg Tudós uram semmire se akarunk tanúságot tenni.

Tudós. Igaz! Ugy van!
 Pista. Ne busuljátok! Az isten legyen neki irgalmas. (Iszik.) Oda se én! Gergo! alszol? Vagy itt sínsz. Mindygy! (Énekel.)

Dal:

Nagy-Zombornak városában,
 Hejj, be sok szép hamis lány van.
 Egyik szöke, másik barna,
 Melyik igaz, isten tudja? . . .

Nagy-Zombornak városában
 Hejj! be sok szép hamis lány van.
 Szaz pengőért de nem adtam,
 Ha látogétek a fortélyán.

Tudós. Eljen a népköri karika elnöklője.

Kondor. (Ki az ideg nyugtalanul tekintgető szereszet. No én nem leszek az oka, ha nem fogom bebizonyíthatni, hogy a mit mondtam igaz. Váltig mondom: ne notazz, de te egyre fújod.)

Pista. É! hiszen éjfel sínes még.

Kondor. De nem is sok hiányzik belőle. A ki pedig madarakra vadász, ne lövöldözzön addig, míg kello közelbe nem jutott hozzájuk.

Pista. Igaz . . . Hallgatok. Bár hiszen ugy sem lesz az igaz.

Tudós. Öcsém Pista! Ille dicit, et ille verum dicarum, salamandra rarum. Az a Héjj, az a gonosz ördög! (Iszik.) Az én lányom is virtuosus lány volt. De minék ujítom meg kebelemben a reminiscenzencineziakat. (Iszik.) Fiam Pista! mint a kőto mondja: nem akarom felépni a sebeket. . . .

Pista. Kélnednek is van oka rá haragudni. De beszámoltatom én ne busnjon, minden vétkéért.

Kondor. El kelne már egyszer. De beszélgesetek csak kettecsön. Nekem rekognoszitrozni kell. (Vizsgálodik jobbra-balra.)

Tudós. Rekognoszitrozom. (Sohaj) Mikor én rekognoszitrozom az én Zsuzsant. Hejj! fiam Pista, nekem is vagyon keservem, nagyobb mintsem abból a heksixi folyóvízről feledest íhatnam. Iszom, iszom, már rég . . . (Iszik) de feledni nem tudok.

Pista. (Ita sem hallgat; tépelődve, mintegy önmagához) Akkor nincs beszélges leány a világon.

Tudós. (Meroven maga elé néz.) Volt valámikor nekem is feleségem. Szép volt, mint Horaczius mondja: Pulcherrima dea!

Pista. (Mint elöbb) Oly szép, mint egy valóságos angyal, s mégis egy valóságos ördög. Mennyire szerettem.

Tudós. Szerettem, szerettem. Mámor . . . amor, (lehorgaszta fejet) amatum, salamandra rarum. Szerettem s mégis megcsalt.

— az én kegyelmemből éljen? Szegényeje magát mást nem mondhatok!¹⁴

Mire azután Bernard derekasan megfelel a férj helyett:

„Vessünk számot egyszer s mindenkorra azzal a híres hozományval, mely úgy látszik, az ön nád-paripája. Ön 120000 frankos házat visz. — Éhhez a 120000 frankhoz ön hozzájárul 40000 frankkal. Ön tehát éventénként 80000 frankjába kerül férjének. Ez pedig már 30 év óta van így. Most szíveskedjék kiszámítani, hogy hányszor méltóztatott megenni hozományát, s azután ne szóljunk róla többet.”

A házasságnál csak egy szempontból indulhatunk ki józan észrel, s ez: hogy egy krt se fogadunk el hozományt felelően.

Tekintsünk úgy minden leányt, mint a kinek hozománya nincs, mely esetben a szegény és gazdag közti különbség önkényt elenyésszik s mi elfogulatlanul választathatjuk.

Mert bizon csere megköszönhetjük az olyan ember boldogtalanságát, a ki magának reggel tíz órakor tolettírozó, délig regényt olvasó, délután vizitfelo lélecséget szemelt ki, s ha mindjárt millokat is kap vele.

Ebben a szegény lány angyala lesz annak a háznak, melynek urnojevé a szorgalmas ember felavatja. S ha egyesült buzgalommal halmoztak össze tokét, annak a kamatait oly édesen költik el. Egyik is — másik is, csak a magáét! És ha bekövetkezik a sanyarúság ideje, — egyik se hanylatja szemére a másiknak, hogy „elköltötted, a mi az enyém volt.”

Parthé-vasdást! Anathemat kiáltunk read!

Szabadka város közgyűlése.

(Február hó 24-én.)

A mai napra kitűzött közgyűlésen maga a főispán és pedig teljes gála-ruhában elnökölt. A gyűlés elején egy pár törvény lett meghirdetve és egy pár miniszteri rendelet tudomásul véve.

Következett aztán a költségeloirányzathoz mutató 85,000 frt hiányának a gazdasági tanács által javasolt fedezeti módozat fölötti tanácskozás. Tisztelet olvasónk elkényezni fognak, hogy a gazdasági tanács e czélból a város tulajdonát képezo legekly egy részének felszántását hozta indítványba.

A főispán előadja, hogy o kérdés a mai közgyűlést megelőzőleg már megvitattatott; miért is a további vitaalkozás felesleges és ebből kifolyólag elrendeli a névszerinti szavazást. A kérdés a főispán által akként formázottat, hogy azon képviselők, kik a gazdasági ta-

nács javaslatát elfogadják „igemet”, az ellenmozdítók pedig „nemmel” szavazzanak, illetve feleljenek. A megjelölt névszerinti szavazás eredménye: 83 képviselő igemelt, 93 pedig nemmel szavazott.

A gazdasági tanács indítványa tehát mellözve lett, Ezzel valóban elszámorító tényt regisztrálunk. A közgyűlés nemcsak desavouáló előbbi határozatát, hanem megengedte azt is, hogy az igaz ügy fölött gyozedelmeskedjék az igazságtalanság.

A mai közgyűlés folyamán szemmel látható volt nagy művésznök festménye: Krisztus Pilátus előtt. E képek minden alakja itt testet és lelket öltött magára. Az anyag itt is a szellem fölött mondott ítéletet. A kajánság, irigység, önérték és kárörömmek itt is sok képviselője akadt.

Örömmel constaljuk azonban, hogy ott volt a megváltó földalamban részvevő no is, a ki eskais a város közjolejét tartotta szem előtt. Mellette láttuk az ártatlan gyermeket, a ki anyja kebeléhez szorosan hozzásimult.

Önök és kárörvendők ne újongjatok még. A megváltó ő! Szelleme diadalt ül! Az igazság nem fog porba tiportatni!

A névszerinti szavazás megejtése és a város közjolejét lesítő ama határozat kihirdetése után Minich Peter abbéli felszólalása, hogy most már mból fedeződo a hiánylat, — nagyobb vitát idézett elő. A főispán ugyanis azt indítványozta, hogy a költségvetési eloirányzat a gazdasági tanáshoz téssek át újabb javaslat-tételt végett. Sok por és contra felszólalás után a polgármester és Miloszlavjevics indítványozása folytán határozottat, hogy az összes ez ügyre vonatkozó tárgyalások és felelbeszések elöb a belügyminiszteriumhoz feltejesztetni fognak.

Főispánunk ismét elárulta, hogy a házszabályok és a törvényekben Zeután nem szerzhette meg a kello jártasságot. A főispán ugyanis váltig azt magyarázatta, hogy a közlelo felszántás illeto kérdés eldöntésénél a közgyűlés összes tagjainak fele része szükséges, mit a polgármester igen helyesen megczófolott, kimutatva, hogy az nem tartozik azon ügyek közé, melyben nem volna elég a viszonylagos majoritás; nem képezzén jelen dolog sem ingatlan vételt, sem annak eladását; hanem eskais a közgyűlésen kezelési módozata kérdése. Attól tartunk, hogy még sok ilyen tájékozatlanságot kell majdan főispánunkról feljegyezni. No de nem is lehet ez máskép. Társairól ismerhetni fel az embert. Manuzsits és Antunovics Mátyás his szöszölői főispánunknak.

A palcsi fürdő beherdása a jóvo közgyűlésre hasznaltatott. Kimondatott továbbá, hogy ez évben minden esetre hízilág kezelendő.

Végül következett a választás. A házi pénztárnoki állomásra candidalva lettek: Vojnits Imre, Kulmesits Andor és Vélbel József. Meg lett választva: Vojnits Imre.

A második városi könyvelői állomásra candidalva lettek: Gálly Zsigmond, Popovits és Speizer. Meg lett választva: Gálly Zsigmond ügyvéd. Ez utóbbi választás alkalmával érdekes kis epizod adta magát elő. A ros világot azobesgette, hogy Speizer csak strolmann. A

választás alkalmával félt kezdett a Gálly párt, hogy a strolmann lesz a gyoztes. Keressik a szalmamebert, meg-hogy szénává válják; de nem találják. Nagy az iudétség. Speizer sehol sem lelhető, hogy lemondását beadja. Csakis 3 szavazaton mult, hogy a szabadból nem lett széna. A lelkes közgyűlés ezzel véget ért.

Buchwald Lázár,
szabadkai ügyvéd.

Bács-almási csendélet.

Bács-Almás 1882. február 28-án.

Engedje meg t. szerkesztő ur, hogy Bács-Almás, a mi szerény mezővároskákat is egyszer a nevezetességre juttassam, hogy róla beszéljek. Csendes kis város ez, melyről nem sok „genre borzasztó” repül szét a világha s ha olykor egy-egy posta-rablás nem esnek meg fényes nappal, nem is tudná a világ, hogy létezik. Mégis . . . Újabb idő óta hila Istóczynek egy pár nevezetesség is fordult elő, mely szót ugyan nem érdemelne, ha teszem; egy intelligens, nagy és népes városban esnek meg, de itt nem kis fofajast okoz egyik-másiknak.

Akarok pedig szólni a helyb. takarékpénztár illetoleg köleson-egylet f. hó 23-án tartott közgyűléséről, mely — az ott érvényre juttatni akart antisemitismus miatt — némi izgalmat szült városunkban. A mirol szólni akarok, — röviden egybefoglalva a következő: Egy pár ur ember föltette magában, hogy takarékpénztárt megcszítja a zsidóktól, mert tudni való, hogy annak igazgatója dr. Schosberger Jakab járásorvos, míg ehöke Rosenberg Adolf nagybirtokos.

Mi indította őket e rettenetes elhatározásra, — azt nem tudni, de kelle-ara ok? Hisz az emilitett hivatalnokok zsidók?

Nosza nekidurálták magukat és bevádolták őket csalás, hűtlen kezelésért a szabadkai kir. trvszéknel, mely is az előleges vizsgálatot ellenük elrendelte. Azonban a törvényszék e fejedletésben nem találta alaposnak, s így kifűzött czéljukat az antisemita hősök el nem érheték. Más cselhez kellet tehát folyamodniok. Megbuktatni nevezett tisztviselőket az új választás alkalmával, — ez úgy látszik — könnyebb feladatnak tetszett előttük. Össze is szedelözködtek a vitéz urak, s rengeteg órátiokot zudtva ez eddigi előjáróság fejére, bizonyosnak hittek, hogy azt jóvo a takarékpénztár köröb elváltolhatják. Ez azonban ismét nem sikerült. Nevezetesen a tagok voltak olyan malatosusak, hogy meghallgatva a diuhos szónokokat az igazgatóságunk 102 szavazattal megadták a fölmentvényt. So több a választással ismét csak Rosenberg Adolf ur lett ehökké 208 szavazattal, igazgató pedig ugyancsak dr. Schosberger 106 szavazattal.

De ideje már, hogy megnevezzen azokat a híres embereket, a kik nem áttalottak magukat így exponálni, s így csufos kudarcznak magukat kitenni. Hadd ismerje őket a „Zombor és Vedeke” olvasóközönség. Az egyik Arnold Antal községi jegyző, a ki a gyavartóságával is csak annyira tudta vinni, hogy mindössze is csak egy

Pista. Megcsalni engem! S miért? nem kértem s könyörögtöm meg az este is, hogy valjha meg öszintén szeret-e?

Tudós. Egy este, ép ily sötét volt mint most. Pista. Találkoztott Adott a Hejának itt, hol isten-nem kívül senki se látja. Hát neki az isten senki, hogy ellene nem fel vörözni?

Tudós. Asszony . . . mind egyaránt egyforma . . . mind . . . mind! Eljö a esabito . . . tszik! Másnap . . . Hílt helyét találtam. Hova lett, mire lett? — Nescio! Pista. Beszéltesd öles apja, anyja van, a kik azt hiszik, hogy a lányok lelke olyan tiszta, mint a lehelló hópehely. Azt hiszik ügyében szentred, míg itt jár melgöln a beesület.

Tudós. Pace nam, Pista, tszik! Nole káromkodáre. He est kasum, salamandra räum.

Kondor. (Abban hagya a besiekedést) Édes öcsém, családmi ember dolog. De nem is a lány itt annyira a hibás, mint a paz esabito. Juliska eddig a legtisztességesebb hűgöven volt a faluban, ki tudja az a gonosz Hejja, miyben buváttal rontotta meg? Mert éppenséggel az is lehet.

Tudós. Ugy van. Buváttal megrontotta. Ez az igaz. Folytatja előbb megbeszélte szembesed. Mikor egymagamba maradtam piézi Trézsi lánkkal, olembe ültettem, megezőringattam firtos fejjerskéjét, s így szoltam hozzá: quid nunc mi hila Tréz? Pista. Vigasztalhat-e engem, hogy buváttal megrontotta? Nem, az nem lehet.

Tudós. Trézsi azt felelte rá, hogy sirva fakadt, mintha azt mondana: injuria! Én pedig a sutba vágtam a kaptafát, s így kiáltottam fel: Ezo sum nihilist! Se ingem se gallorom, kiért dolgozom hát?

Pista. Napeszt tudtam volna ére turni a földet, hogy lesurgó veritekem áran konyeret szerzek nekí. Oly szépek almodtam a jövendőt, és ime most —

Tudós. Nem is dolgoztam soha. Kalász uram istápol, kegyes patrónusom segített rajtam, mikor már nem volt mit a zsidófogó vinnem. Egyszer azután a hányom is fölépvezdelt s lett belöle olyan virtuosus pu-

ella, hogy akárhány kéreje is akadt. De Hejja Mátyás elbolondította a fejt, s a szegény lány hitt neki.

Pista. (Dühösen feldob vagya boros asvetet) Verjen meg az isten Hejja Mátyás. Kezem kösd ne kerülj, mert az utolsó perced lesz.

Tudós. Jól esik hallanom. Üsd, nem apád. Rektum habes! Ha énekeim olyan két eros karom lenne, biz isten kitekerem a nyakát in kontumaciazum salamandra räum.

Kondor. Bánj el vele Pista, a hogy tetszik. Üsd agyon, ha kedved tartja, de bennünket ne keverj a dologba.

Pista. Ne félj! Nekem mindegy lesz már akkor a világ. Csak ennek a haborgó lelkesnek a kintő szomjuságát eloltsam. Magammal majd csak vézgek azután.

Tudós. Tele volt az egész falu azzal, hogy a Tudós Trézsit faképnél hagyta a szeretője, ráunt. Kinevete szegényt mindenkí. Ö pedig reggeltől estig egyebet se tett, mint sirt.

Pista. A nyomorult!

Tudós. Egyszer már megsookaltam a sok sirásvást, s így szoltam hozzá: ö mi hila Tréz? Hallgasd meg atyai szentencziámat. Azt a legényt vesd meg. Megígerte, hogy szót fogad. Hej! pedig a bolondos aligha nem szereti még most is . . .

Pista. Bar inkább kiterítve látнам szét tetemét, kihűlve natal szívet, legalább megcsírathatnam s elhúsdhatnék valamerre én is — meghalni. De rászedve, megcsalva . . .

Kondor. (Hirtelen közlede Pistaéhoz) Pszt! Egy hangot se! Jón! Szót fogadj nekem! Nem szereted, ha a jóva komeditát megvagyarlak. Elöb csak hadt diszkurálni öket, s mikor a szóból kifolyának, hogy csökra, ölelékre kerüljön a sor, akkor esördítünk rajuk. (Fele vonalnak)

2. JELENET.

Elöbbiekk. Trézsi, később Hejja

Trézsi. (Egy nagy haboskendőbe burkolozva, óvatosan közeleg a pajta felé) Még nincs itt. Isteneim, úgy felek. Egy reszket minden tagom.

Tudós. (Elöre dugva fejt) Csakugyan a Juli! Ej-ej! (Visszavonul.)

Trézsi. Mintha a lelkiismeret furdalna. Én isteneim pedig egyeb bünöm sines, mint hogy szeretem, míg o megvet . . . De hát miért is hitette el velem, hogy szeret?

Pista. (Kissé előre jó Halkan) Csakugyan ez az a kendő, melyet én vettem neki. Fresszen az urfi, hadd rántom le fejéről.

Kondor. (Visszabuzza) Észre talál venni. Jer visz-sza. (Visszavonálnak)

Trézsi. Mintha jönni látnam. Igen o é. Fényes gombyajról ismerem réd. Eg ne hagyj! (Jobban fejére buzza a kendő. Hejja jó)

Hejja. (Gondolodva) Hiszen utóvegre is csak az eshetik meg rajtam, hogy felsülök. Luddá tett bizonyosan az a ros esont. A személob nem nöz ki az a könynyelműség. (Megpillantja Trézsit) Szent Isten! Te vagy Juliska?

Trézsi. (Visszafogott hangon) Pszt. Nem látta senki kelmedet?

Hejja. (Szintyug) Hát csakugyan te vagy. Ne bunsulj lellem. A legények javában járták a kopogót, nincs arra senkinek se zöndja, hogy valaki erre jár. De ni! Mi jutott eszedbe? Mert büszv úgy előlem? Ebben a sötétben ugyan rád nem ismerhetnék, ha csak puha kezeidről nem, vagy arról a kendőről.

Trézsi. Jöjjen ide kelmed. Ez a kendő nagyon világit. (A pajtába megy, Hejja követi) Itt nem lát senki.

Pista. (Elöre akar rohanni) Boesüss!

Kondor. Az ég szerelméért, legyen már eszed. (Visszabuzza s nemán beszél vele)

Trézsi. (Jelöln) Mintha hangokat hallottam volna. Hejja. A szét hordja bizonyosan a hangokat onnan az udvarról, ki járna itt éfél körül? Ne törödjél semmivel Juliskám. Itt vagyok én. Helyt állök én érte, meg az ördögöl szemben is. Te ettol a perczöl fogva mátkám vagy én meg tudom mátkámat védeni bárki ellen.

Trézsi. Ne engedj a Trézsinél is, mégis . . .

Hejja. Te elítá most. Hiszen tudod jól, hogy tévedtem vele. Látod, hogy az isten is téged szánt nekem.

szavazatot kapott. Olaj Lajos szintén egy szavazatot nyert, ellenben Kesicsky ur. a ki közkezdveltségü egyén három egész szavazatot nyert.

Idé tartozik meg Noll János ügyvéd ur, kinek szintén számos elvitatlan érdemei vannak. E jeles emberek nem állottak ugyancsak a közgyűlés folyama alatt egy új illusztr s mindenki által becsült s szeretett egyén nevét kompromittálni, ki az elsórt érdemeinek felül Bács-Bodrog megye élen állott s mint ilyen számos hazafias tette által vívta ki az összes polgárság elismerését. Az általmuk meg nem nevezett derék hazafi a bícs-almásit takarékpénztárnak 10.000 fittal adása, s deróti viszonyai folytán jelenleg nem képes ezen adósságát törleszteni.

De hogy a takarékpénztár ne károsodjék, magára vállalta a jóállást b. Rudics orsz. képviselő ur, kit jóállónak reméljük minden ember készsége sen elfogad. De Arnold ur szemében b. Rudics csak egyszerűen Rudics, még csak nem is bíró (deazzára, hogy e név Almáson többeké a cím nélkül). Arnold ur kész volt eldobni a sulykot s orsz. képviselőket nem éppen illó módonban emlegetni. Denique antisemitikus hobortjuk a takarékpénztárnál nem sikerült. Miután azonban ok mindenáron terennomot keresnek e buta régizművek számára, s mert a jozan emberek között haszatlannak keresnek, kénszerűen voltak ily teret alkotni maguknak.

Nyilván tenni nem volt elég erélyük. Alkottak tehát egy új „Polgári egylet”-et, melynek czélja leme az antisemitizmust terjesztési, s képviselni egy frakcióját a 48-as pártnak. Ez egylet élen áll: Noll János ügyvéd, Reichald Adóf (tanító?), Eckert közs. bíró s Arnold. Hic et ubi locorum.

Hogy ezen egylet jellegéről rövid ismertetést nyújtsak, ehmdond mi történt ott egy alkalommal, midon Roth Adolf ur véletlenül a helyiségebe lépett valakit keresendő. Reamordultak durva hangon: „Ki vele, nem kell zsidó!”

Ez jellemezze azt az egyletet. Egyébiránt korántsem hiszem, hogy a megkezdett dicső útról a jeles egylet-alapítók visszatérjenek s így lesz alkalom jóvora többet is elmondanom róluk.

Egyelőre ennyi elég.

Sincerus.

Színészetünk.

Szintársulatunk immár itt működése utolsó nappihoz ért. Még két berlet-előadást kellett tartania, hogy ebbeli kötelezettségének eleget tegyen. A közönség hidegsege, mely e tarsulatot már kezdetben is anyagi zarokba hozolytá, — ez utolsó napokban csak növekedett. Pedig ellenkezőleg, emberhatári jomdulatból is el lehetett vánni, hogy az utolsó előadásokat a közönség látogatni fogja. De a mit elmulasztott a közönség mindez ideig, azt a bucsuelodásnál is némileg helyrehozhatja.

Ez bírtá rá Jakabffy színagazgatót, hogy bucsuelodást tartson, s ez indította lapunk szerkesztőjét is arra az áldozathozatalra, hogy darabját a szintársulat javára

*Hát meg a tanító is?

Szerk.

Trézsi. Csak azt szeretném tudni, vétette-e az lány kelmed ellen. Vagy ok nélkül meggyölölte. — Mert akkor én is ugy járhatnék.

Héjja. Vétett... persze, hogy vétett. Ok nélkül nem gyölme az ember senkit. De mit is beszélünk róla. Nem érdemes rá.

Trézsi. Tudni akarám mégis, hogy mit vétett?

Héjja. Mit vétett? Hiszen el tudám én nekem azt mondani, hosszán, sorja szerint, de hát azért vagyunk-e mi itt most, hogy a Trézsirol beszéljünk?

Trézsi. Nincs bizalmam kelmedhez, mig ezt meg nem mondja.

Héjja. Hát angyalom, az a lány hü, hivalkodó, könnyelmű, ingaztag Nem szeretett igazán. Belátom, hogy az alma nem hassze esett látjától. Az anyja is megcsókolt egy évi házasság után, ma sem tudják merre jár. Apa naplopó, exesznop koresmáknak féntéreg. Hogy is vehetnem volna el az isten adtát?!

Héjja. Hát azt találta, hogy hülenen lett?

Héjja. Éppen azt! Magad is tudod, hogy a Pistával kaczerkodik. Micsoda becsületes lány az, a ki ilyet tesz?

Trézsi. (Magánkivül) Az hazugság! Az nem igaz! Héjja. Mit beszélés? Ez a hang!

Trézsi. Hazugság! Szemebe vágom kelmednek. (Kendőjét levezi fejéről) Alválo! ragalom, milyet csak a becsütelenség tud kitáldálni.

Héjja. (Hedten s leforrazva) Trézsi!

Trézsi. (Italkan) En vagyok. En jöttem ide, hogy még egyszer a szemed közé nézhessek, hogy megkérdjem tőled, mért hagytl el, mért esátlt meg?

Héjja. (Közönség) Azt akartad tudni? — Hát most tudod.

Trézsi. Hallottam s a szöveg majd kiégeti az arcomat. Arra való voltam hát én, hogy rászodj, megcsalj, s csak azért, mert szerettek, mert hü voltam hozzád.

Héjja. Ne üss itt lármat. Magad csufságára válik. Ne utaldsz meg magadat még jobban.

Trézsi. Utálj. De vélt is meg, mért ha utálsz, miért is éljek én. Nem öltöztél soha kelmednek, mégis elhagytott, csuffa tett. Végezbe hát rút mesterséget, oljón meg, hogy ne szenvedjék soká.

elodással, — habár az ahhoz megkívándato szini erök ezuttal már nicsenek meg oly mérvben, mint kezdetben is. E darab előadásának tehát nem az a czélja, hogy a szerző itt művét bemutassa. Az csak másodrendű czél lehetett előtte, de mint ilyen sem állhatna meg a jelen viszonyok között, — hanem egyedül az lebehetett szeméi előtt, hogy a közönségnek netán személye iránt tanúsítandó jóindulatát az igazgató s illetőleg az egész tarsulat anyagi zavarait némileg rendezze. Ha sikerült ezt elérnie, ugy akkor meg lehet nyugtatva.

Sokan rossz néven is velték tőle ez elhatározását, mely külszínében a közönség iránti kicsinylés vagy máséflének tünik föl. Ez azonban külszín lehet, mig valójában maga a szerző óhajtani legmelegebben darabját egy minden irányban jól szervezett tarsulat által előadatl.

A munkatársnak legyen megengedve így interpretálni a szerkesztő gonggolkozását.

Ezek után pedig az előadások bírálataira térhetünk át.

Szombat február 25-én „Orült és prókator” vígj. 3 felv. írta: Ifj. Lóráv Marton. Nem is annyira vigjáték, mint hóhozát. Magyar István, Szász Miklós tarsulatunk egyik legteljesesebb tagja játsza, még pedig amennyire krómikus torok-bár enged, egészen helyes alakítás s felfogással. De ez est hose kétségtelenül Korády (Petyérd Béla) volt, a ki e szerepben mint sokoldalu szinész mutatta be magát. Tukoray (mint Peti) ezuttal is sokszor megnevettette a közönséget. Játzóttak még a darabban Liptányé (Rozsi) eleven veve-vel, Ferencziné (Anna) Levay (Körmösi fűskalás) stb.

Vasárnap február 26-án „A szerelm” tragédia 4 felvonásban, írta: Schaffer Antal (Kisilatsz). A darabrol lapunk más rovataban emlekeztünk meg. Szász (Juhász Emil) szerepét egészen helyes felfogással alakította s helylyel-közéssel sikerült is leküzdenie rekedtséget, a mido valoban drámai hatással szavalt. Liptányé (Leónát) játszta tőle megszokott mély átéréséssel. Liptányé (Szepessy Alfred) szerepében kiváló drámai szinésznek mutatta be magát. Kivánjuk, hogy náhamarabb kiheverje mell-báját. Pataky Irma (Anna) a szegény sorsáldozt s szerelmében megcsalott leányt ugy adta, hogy nem egy lágyzívű hölgyet rikott meg a nézők közül.

Szerzőt a zajos tapsok többszóron a deszkákra hívták. Így mindjárt az első felvonás után tapsolni kezdett a közönség, s a tetszés a második felvonás után csak növekedett.

Az utolsó felvonásban a színészek csinos koszorú nyújtókat át neki a közönség előtt, mit szerző meg is köszönt ugyanott. A tehetőség fiatal kezdő e darabjail ha nem is arattott általános tetszést, de mindenesetre kiváló jelet adta drámaírói képességének. Ohajtuk, hogy második műveivel nagyból tetszést arasson.

Kedd, február 28-án utolsó előadás! „A miniszter elszobájában” dramolette 1 felv., írta: Hahn Rozsa, és „Ő nem feltékeny” vígj. 1 felvonásban. Az elsoben Tukoray (Knabe Jereám) szerepében remekelt a szo valódi értelmében. A másodikban Korády (Falvi Endre) Szász (Szántai Gergely) Pataky Irma (Czeccília) és Ló-

Héjja. Jóvá teszem hát a hibámat. Mit kívánsz tolem?

Trézsi. (Térdre rogy s akaróba Héjja lábait) Igal-mazzon, kegyelmezzen! Szeretem, szeretem. En még most is szeretem. Váltsa be ígéretét, vegyen feleségül.

Héjja. Ugyan ne játszd el nekem komédiát. Feleségül nem vehetek, mondám már. De kívánj tolem bármi art becsületesed, en mezdóm.

Trézsi. (Fohgárik) Atok legyen azon a pénzén, melyet a becsületesed adnak s fogadjak el. Atközött az, ki csak kínálni is mer ilyet. Szívet ígerte kelmed szívemért, azt hogy feleségül veszi, s ezt pénzzel akarja most megváltani.

Héjja. Isten veled! Nem szeretem a játékok. Am azért esdesen vesíld magad, mert ha valóki azt meg tudja, hogy itt jartál és pedig a Juliska kendőjében, akkor jaj lesz nekem! (Menni akar)

Pista. (Köndörtel szabdávalu elrohán) Boácsás, boácsás, nem túrhettek tovább!

Trézsi. (Mogillatva atyját) Atyám! (Elrohán)

Héjja. (Megfödbben) Mi ez? Pista! (Indul)

Pista. (Elele-ál, keményen) Megálly becsületesrabló ne tovább innen! (Trézsi után néz) Fuss, fuss! Vidd szövegendet, ha erre is van eröd. (Hejához) De veled számolni fogok.

Héjja. Mit akarsz?

Pista. Eltiporlak, mint földi férgét szokás. Felelj!

Héjja. Nincs mit mondanom neked, ne is kérdezz!

Pista. (Ingerülten) Kivel mulatlít itt?

Héjja. (Ki följön menni akar) Nem tartozok rád.

Pista. (Mind ingerülten) De rám tartozik, mert az én mátkám volt az. Felelj!

Héjja. (Dacozva) Mit tudom én, ki a te mátkád? Ha az volt, hát tole kérd szánom, hol járt. (Menni akar)

Pista. (Megrádják) Megálly! Tundat gazember, hogy Kalász Juliska az én mátkám. De te gonosz ördögösséggel elcsábítottad, s ma est én kérmed toled Héjja Matyás, hogy mért esáldott az?

Héjja. (Föhgárik) Azt hiszi o is, hogy Juliska volt. Mit tegyek? (Fenn) Nem esábtottam én el senkit, mátkáddal azt tenni szándékomban sem volt soha. Az a lány, a ki itt volt, nem is hívja magát Kalász Juliskának.

vay (Tanás) szerepében egyaránt összevagyok s helyes alakítással játszóttak. A közönség megelégedetten s derült hangulatban hagyta el a színtermet.

KÜLÖNFÉLÉK.

Sürgöny. Feladatott Zentán f. hó 28-án déli 12 órakor. — Polgármesterek egyhangulag Gombos Gábor választatot meg, estére alispán és polgármester tiszteletere fákiyasmenet, banquette, II.

A kulai ifjuság f. hó 20-án rendezett áház és jelmez estélyéről a következő névsort küldte be tudósítók: Raier Emma, Bogár Irma, Wighardt Paula, Wallach Vilma (mint német jogászok) Diener Jánosné, Weindl Gizella, Kahn Aranka, Kantaványi Marika (jelmezben) Engelsmann Berta (mint fölötté kedves cigányleány) Hartmann Irma és Jolánka (Uj-sóvérl) Diener Evelyn (Cserenkórád) Pöcker Irma (Uj-verbászrol) Továbbá helybeliek: Bosko Roza k. a. Pápay Róza és Bella, Kleiner Josephin, Strasser Bella (éj királyno) Dieher Rozika k. a.

Tegnap temették Kolarics Vazul kir. járásbíró. A derek ember s jeles bíró végtszesség tetélen volt bírótársai az ügyvédi kar, a megyei és városi tisztviselők esaknem teljes számban vettek részt. Aldás emlékeztető!

A február hó 27-én megtartott bícs-ujfalusi jegyző választáson egy-két szótöbbséggel Scultéry Kornél választatot meg.

A színészeink által mai napra hírdetett „búcsú előadás” közbenjött akadályok miatt nem fog megtartatni, ez azonban ne csüggesse el fiatal barátainkat, kik már előre is fel-tettek magukban, hogy a darabot s a színészeket ki fogják látni. Ok fiatalok, s nem képesek még felolvasz, ezért a nem-tetésnek botrányos mód nem illik kifejezést adni. Csak az a kár, hogy e rossz indulat tervekét már előre is elárulták. Ez nem fogja azonban az előadást megzavarlí mely szombaton március 4-én mulhatatlanul megtartatik, csak legföllebb is azt a kellemetlenséget idézhette elő, hogy a rendőrség figyelmet rá különösen fel kell híval, mástszét a titkos bűzítőző arczórlí is kell tántani az álarozót, csak rajta fiatal barátaink az önk vendégszeretete, az önk jóindulata tetszik nekünk.

A szeghegyi ifjuság febr. hó 16-iki táncvigalomra vonatkozólag tévesedőh a párszótt halgokozóru névsorokból kinaradtak: Molnár Miklósné, Kohn Lázárné Schaller L. D.-né Marberger Amalia urölgyek, Skultéry Aranka és Schaffer Anna kisaszonnyok.

A bícs-almásit vásár- és piacettert áttakartak helyezni a fötérol (hol 71 év ota van) szük kis utcákba, a hol tízevés idegen az egész város veszeljözutve lett volna. Bauer János, Krádl Károly és Arnold Ferenc regalia bírlék ezt saját egyeni érdekekekből ohajták. De daczára annak, hogy a képviselő testület egy szavazattal az indítványt elfogadta, b. Rudics orsz. képviselő s a bícs-almásit uradalomban birtokosa s egyrészt szének kezdője mezaka látözta e észszerülten s meroben magánérdeki intézködést. A derek orsz. képviselő ezzel csak növelte polgártársainak iránta eddig is tanúsított bizalmát.

Pista. Nem ugy-e? Tagadd el, de ugy hogy a két szemem hazudtl meg tagadásodtal.

Héjja. Mért hazudtlk.

Pista. Azt a babos kendőt tagadd el.

Tudós. (Elrohán, karörvend) Hic est kásium!

Héjja. (Szerezzél át) Ha nem mondom meg ki volt itt, azt csak Tudós uram iránti kíméletből tennem.

Tudós. Mit mondasz? Az en kedvemért? Hallot-tátok ezt mennyből gratiak! Az en kedvemért! — Nolo! Ego veto. A mit tudsz mondd el!

Pista. Ha van ménteséged, add elő, mert a bizonyos halál előtt álz.

Héjja. Nem félek toled, hazdatlan fénytetsz. Még egyszer is azt mondom, hogy nem a Kalász Juliska volt itt, s ha éppen Tudós uram is kívánsi rá, hát tudja meg Tudós Trézsi volt az! (Menni akar, de Pista dahösen megrádják.)

Tudós. Te kígyó maradótk, te, te, te ragabomból gyvrt sátán. Hogy mered azt mondani. Ejh! Hoczi fiam Pista azt a fokost...

Pista. (A fokost fölemelve) Egy miatyánkot mondj el, hogy készületlen ne menj a masvilgára.

Héjja. (Megrémülve) Segítség, segítség!

Pista. Nezzé hát! (Foghó ur, Héjja tantorogva élök) Ez legyen a foglaló ezen a földön, a többlet fizessék ki a pokloba.

Köndör. (Ki most szünten előre jó; félre) Hát ístennek, esakhogy megvölt! (Fenn, szinleki fölelemmel) Az egy szemelmelet, nagyon megaladtatl útm. Csitt! zajt hallok. Meghallották a kiáltást. Fuss Pista, tuss a merre látsz.

Tudós. Fiam Pista, fuss!

Pista. (Ékesrepedve) Ejh, mit ér az én életem már most. Nem megyek én!

Köndör. Jonek! Ne okoskodjál! Ha megundat éledet, tulajdatsz rajta, de ne kívánczozz az akasztóra!

Pista. Bámom is én! Maradék.

Köndör. Hát Juliskát akarod becsületesben legázolni, vagy Kalász Pétert gazdáni, beláramzni a falut vele. Van-e lelked, van-e becsületed.

Pista. Ne féljen attól. Lelekembe temettem én ezt. Nem tudja meg soha, senki!

Hymen, Baumgarten Lipót kereskedő eljegyezte magának Pillischer Mór 6-becsei földbírtokos hájas leányát Vilnát.

„A szerelem” című drámát játszották városunkban a minap még pedig nem a színházban, hanem az utcán. Maros Antal péklegény és Kovács János kőzbaka egy szabacziuszt szerettek. Csakhogy két pangantó nem fér meg egy hüvelyben, s így a baka urszig derekasan elpáholta a péklegényt sőt, miután két dudás sem fér meg egy csardában, oman is kiszuszakolta őt, mely fölbrendheli halálós sérelmeket Maros Antal valódi krisviszej módra torolta meg. Éjjel kiléste vetélytársát s rákáltott: „Ki vagy” A baka azt felelte: Kovács János. — Maros kivonta hatalmas bosnyák fegyverét s ellenfelére lött, kinek karját keresztülfürta a golyó s mellébe is hatolt. Maros már a börtönben ül, s várja érdemlett büntetését. A másik kőrházban panasolja mért nem vittek inkább Bosnyába.

CSARNOK.

„A szerelem.”

(Drama 4 felvonással, írt: Schäffer Antal. Előadott Zomborban Jakabffy Gábor színtársulata által 1882. febr. 26.)

A kritika mértéke nem lehet mindig egyenlo. Ostorozza olykor a jót, hogy jobb legyen, dicséri a rosszat, hogy jó legyen. Vannak helyzetek, melyekben a kritika önállóan nem mozoghat. Egy morális Daokles-kard lebeg felette, mely befolyásolja szavát. Egy műkedvelői előadást minden körülmények között dicsérni kell. Egy kezdő író minden körülmények között buzdítani kell. Nincs drámairó, ki also művével megdöbötta volna a nagy közönséget. De sok példa van arra, hogy az első kudarc után a nagyobb szorgalom elismerést vívott ki magának. Ott a hol a fehérségnek csak egy föllobbanó szikráját látjuk, — ott a mi kritikánk csak buzdító lehet. Ezek az elvek vezérlelek bennünket Schäffer Antal első drámái kísérletének [a „Szerelm” című tragédia megbírálása alkalmával.

Szerzo nem alkotott egy kifogástalan drámát. — de egy szép képet tárt elénk Juhász Emil a „Független Hon” szerkesztője szereti Leonát a színesznot, kivel egyétt növekedett föl. A művészo viszozna szerelmét de azért kerekén kijelenti, hogy soha sem lesz nevévé, mert — mint mondja — ő megszokta a színpadon a könyvelmet, melyet az életben sem akar nélkülözni, s minthogy Juhász szerény szerkesztői jövedelméből nem tudja öt eltartani, elhatározta magát, gróf Szepessy Alfrédhez menni, a ki kezét megkérte. Juhász kétségbeesik. Ő a politika embere, s lapja az ellenzék érdekeit képviseli. Mint ilyen elég tekintélyt szerzett magának arra nézve, hogy a felsőbb körök figyelmét magára vonja. A kormány azt az ígéretet teszi neki, hogy — ha elveit megváltoztatja, s kormány érdekeit fogja képviselni, 10000 frtvi subventiót kap, s hovahamarabb államtitkárrá lesz. Gazdagga lenni! Ez Juhász jelszava, miután Leona csak így lehet nevévé. A jellemes ember kedlében harez támad. Eladja-e meggyozódését s ennek árán boldogságot szerezzen magának, vagy megmaradjon hite mellett boldogtalannál? Szerzo remekül festi e harezot s annak kiülő következményeit. Juhász ingadozik, már-már ígéretet is tesz az államtitkárnak, hogy a képviselőházban az államköltségetés mellett fog szavazni. Meg is jelenik a képviselőházban s mikor szólni kezd, a kormány padjain gnyvos mosolygás, sugás-buzgás támad. Egy elvben megtartodott ember kinos vonaglását fogják hallani?! De Juhász lelkiismerete egész hatalmával felébred s dörög szónoklatával a kormányra tör, s nagy hatást idéz elő. Ez a morális diadal. De ezt követi az anyagi bukás.

Ez lenne a kép, melyet a szerzo élénk tárt, s hogy ez csak dicséretet érdemel, mindenki be fogja látni. — Ha azonban a szerzót, mint drámatróf akarók méltányolni, már akkor csak suttanunk kell.

Egy drastikus expositóra épült a mű, melyet csupa kíméletből elhallgatunk. Javítani lehet rajta, de így a darabot tönkre síbányítja.

Nem is fejtegetjük tovább. Szerzo privát uton is meggyozódhetett arról, mint és mit kell darabján javítani.

Még csak a nyelvezetet kell megdicsérnünk, mely egészen drámai volt. Ez is egy garancia arra nézve, hogy szerzo — ha a psychológiában jártasabb lesz, — sokkal jobb művet teremt, mint ez az első, mely csak kísérlet-szamba jó.

Az előadásról lapunk „Színeszet” rovatában emlékezünk meg.

Felelős szerkesztő:
MÜLLER GYULA

Kiadók és lap tulajdonosok:
Nadasch, Muzsik és Partics.

IGÉRVÉNYEK!

A bécsi communal-sorsjegyeknek

április 1-én megtartandó húzására,
2¹/₂ forint és bélyeg.

Főnyeremény: 200.000 forint.

A cs. kir. földhitel-záloglevél-sorsjegyeknek febr. 15-én tartandó húzásra
1 forint és bélyeg.

Főnyeremény: 50.000 forint.

Az 1881. jan. 15-én megtartott húzás alkalmával a 3°-os földhitel-záloglevél-sorsjegyek 50.000 frtvi főnyereményét az általunk eladott 1629. sorsz. 39. számú igérvény nyerte meg.

Váltó-üzlet a
S. POLITZER
Dorottya-utca 12. szám.

„MERKUR“

Kiadóhivatalában
Budapestben,
Dorottya-utca 12. szám.

HIRDETMÉNY.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, miszerint néhány kalapgyáros gyártmányait beszüntette, és ez által alkalmam nyílt nagyobb vásárlásokat eszközölni a legdivatosabb és legfinomabb

férfi- és gyermek-kalapokból,

és így azon kedvező helyzetbe jutottam, hogy a közelgő időnyre kalapjaimat, melyek a legfinomabb nemezből készültek,

gyári áron alul 25°-al olcsóbban adhatom.

Ez raktóromm hátródom a nagyérdemű növilág becses figyelmét jól berendezett női-ruha-katalomra felhívni.

Tisztelettel
KAUFMANN S. Zomborban.

DÉVALD NÁNDOR

fényképészeti műterme Zomborban Apatin-ut 11. sz.

Ajánlja újonnan berendezett

FÉNYKÉPÉSZETI MŰTERMÉT.

Támaszkodva Bécs, Páris és London városokban évek során át szerzett dús tapasztalataimra, azon helyzetben vagyok, hogy bármilyen megrendeléseket, mint: visit-, kabinet-, a közkedveltségű Markart-, boudoir- s életnagyságu, továbbá chromo-arcképek, arcképek vászonra olajjal, nagyítások visit-nagyságtól kezdve egész életnagyságuig, régi arcz- vagy más

egyéb képek utání fényképezést, épületek, nyári lakok lefényképezését, valamint minden — szakmámba vágó munkákat híven és gyorsan elkészíthetek.

Igyekszem fogok nemcsak szép, izléeses, de söt nagyszerű és fölművelhetlen munkáim által tisztelt megrendelőim meglegedését kiderítenni.

Felvetel minden időben, az időjárásra való tekintet nélkül.

A műterem nyitva áll reggeli 8 órától delutáni 5 óráig.
Szives megrendelésért eszedék.

Húzás április 1-én.

1874-es bécsi communal-igérvények

2 forint 50 kr. és bélyeg.

Főnyeremény: 200.000 forint.

3°-os földhitel-igérvények 1 forint és bélyeg.

Húzás április 15-én.

Főnyeremény: 50.000 forint oszt. ért.

Az elmúlt évben általunk eladott igérvények és sorsjegyek 215.000 frt és 114.000 arany frankos főnyereményt, valamint számos kisebb nyereményeket csináltak.

Váltó-üzlet a
Bécs,
Wollzeile 10. és 15.

„MERKUR“

Kiadó-hivatalában
Ch. Cohn,
Wollzeile 10. és 15.